

مؤثر سازی واکنش های بشردوستانه برای زنان و اطفال

تحلیل حمله کندز از نقطه نظر جندر

را شناسائی نموده سفارشات لازم را برای تضمین نمودن اینکه واکنش های آینده نیازمندیها، آسیب پذیری ها و توانائی های جمعیت متأثر را با توجه ویژه به زنان و اطفال در بر داشته باشد فراهم میکند.

موضوع نهادینه سازی جنبه های مشترک جندر با نگرانی های وسیع تر به پیمانیه زیاد غیر متوازن بوده است اما تا حدی در نتیجه یک بررسی نیازمندیهای قبل از وضعیت اضطرار اکثریت از نگرانی های برنامه واش (برنامه آب سالم، بهداشت و حفظ الصحة) و نگرانی های ناشی از مکان بودباش که با خطرات احتمالی محافظتی عوامل مشترک دارد در آغاز برنامه شناسائی گردیده بودند. این وضعیت باعث توزیع بهتر کمک ها و زیربنا ها گردید که بصورت بهتر به نیازمندیهای گروه های بیشتر آسیب پذیر رسیدگی مینمود.

مداخلات دیگر بر اساس فعالیت های شناسائی شده از فعالیت های خوب نیز مورد تطبیق قرار گرفتند، بشمول برنامه ها برای ایجاد فضا های مصوون برای اطفال، خدمات سیار برای رسیدگی کردن به زنان که در معرض خطر خشونت مبتنی بر جنسیت قرار دارند و برنامه سازی که هدف آن بلند بردن سطح مقاومت زنان میباشد. اما اساساً تمرکز اکثریت این فعالیت ها روی رسیدگی کردن به نیازمندیهای عملی زنان و اطفال میباشد، با تأکید کمتر روی اشتراک آنها در پروسه های تصمیم گیری و دسترسی آنها به منابع.

به تاریخ ۲۸ سپتمبر ۲۰۱۵، طالبان یک حمله خشونت آمیز را بالای شهر کندز، مرکز ولایت کندز راه اندازی نمودند. در نتیجه این حمله طالبان برای بار اول از سال ۲۰۰۱ به بعد کنترل یک شهر را در دست گرفتند. این تهاجم طالبان برای مدت ۱۵ روز دوام کرد الی اینکه نیرو های امنیتی افغان موفق به دوباره تسخیر نمودن این شهر گردیدند.

این حمله جان ۲۸۹ تن را گرفت و ۵۵۹ تن دیگر را زخمی ساخت؛ از جمله قربانیان این رویداد تعداد ۲۸۴ آنها را زنان و اطفال تشکیل میداد. بیشتر از ۱۵,۰۰۰ فامیل ها مجبور به فرار نمودن از خانه های خویش به ولایت های همجوار کندز مانند، تخار، بدخشان، بغلان، بلخ و کابل گردیدند.

واقعات فاجعه آمیز و اختلاف بالای زنان، مردان، پسران و دختران تأثیرات متفاوت میتواند داشته باشد بشمول افزایش در خطرات احتمالی خشونت مبتنی بر جندر. از برای برسمیت شناختن این پدیده، نیروی کاری جندر در فعالیت های بشردوستانه تحت رهبری اداره ملل متحد برای زنان و شورای مهاجرین ناروی یک تحلیل از واکنش بشردوستانه در برابر بحران کندز را از نقطه نظر جندر آغاز نمود.

این گزارش جنبه های مختلف واکنش در برابر حملات کندز را از نقطه نظر جندر مورد تحلیل قرار داده موفقیت ها، چالش ها، خلا ها

نیروی کاری جندر در فعالیت های بشردوستانه

مردان بیشتر تشویق گردد. این برنامه ها همچنان سعی میکند تا درز های که در عرصه انکشاف بشردوستانه وجود دارد را وصل نماید تا در برابر حالات اضطراری مقاومت درازمدت آنها تضمین گردد.

تحت رهبری اداره ملل متحد برای زنان و شورای مهاجرین ناروی و با کمک تخنیکی مشاورین امور جندر برنامه IASC، این نیروی کاری ادارات ملل متحد، سازمان های ملی و بین المللی دخیل در فعالیت های بشردوستانه و همچنان آئعه ادارات که دارای برنامه های انکشافی مشتمل بر عناصر بشردوستانه مشترک میباشدند را دربر دارد. هدف از فعالیت های این نیروی کاری تضمین نمودن این میباشد که نگرانی ها در عرصه جندر در سراسر فعالیت های بشردوستانه در افغانستان نهادینه گردند تا در نتیجه آن اشتراک و فواید مشترک برای زنان و

284

تن از مجموع قربانیان حملات ولایت کندز را زنان و اطفال تشکیل میداد بشمول ۶۶ فرد هلاک شده.

15 هزار

تعداد فامیل‌های بیجا شده در نتیجه حملات بر ولایت کندز. اکثر از این فامیل‌ها به ولایت همجوار کندز فرار نمودند.

122 هزار

دختر از نعمت تحصیل در جریان حملات ولایت کندز محروم ماندند چون در این مدت تمام مکاتب مسدود بودند.

¹ ALL STATISTICS SOURCED FROM http://unama.unmissions.org/sites/default/files/special_report_on_kunduz_province_12_december_2015.pdf

بصورت عموم، فعالیت‌های واکنشی تا حدی زیاد مبتنی بر یک سلسله فرضیه‌های بود که در صورت وقوع یک فاجعه باید با تمام مردم برخورد مساویانه صورت بگیرد و اینکه مرد‌های که از کمک‌ها مستفید میشوند نیازمندیهای اعضای اناث فامیل را به درستی گزارش خواهند داد و اینکه خشونت مبتنی بر جنسیت یک مشکل قابل ملاحظه تحت حالات اضطرار در افغانستان بنابر حاکم بودن رسوم و عنعنات اسلامی که مرد‌ها را از زن‌ها جدا میسازد، نمیباشد.

گرایش‌های دوامدار به تمرکز نمودن بالای رسیدگی کردن به نیازمندیهای عملی مانند تحصیل دختران، صحت باروری و خشونت مبتنی بر جنسیت به این معنی است که به نیازمندیهای استراتژیک به تفکیک نقش‌های اجتماعی، ظرفیت‌ها و آسیب‌پذیری‌های مختلف بصورت درست تحلیل نمیگردند و رسیدگی نمیشوند. فقدان ملکیت بالای رهنمودهای جهانی و نبود منابع ترجمه شده برای کارمندان ساحوی این خلاء‌ها را بیشتر بزرگ میسازد.

اگرچه کار جمع‌آوری اطلاعات به تفکیک سن و جنس رو به بهبود میباشد، هنوز نیز کمبودی‌های زیادی در عرصه منابع مالی و بشری و ظرفیت‌های تخنیک‌های برای جمع‌آوری، تحلیل و گزارش‌دهی این اطلاعات از نقطه نظر جندر وجود دارد. خلاء‌های بزرگ همچنان در عرصه بسیج‌سازی همکاران محافظتی آموزش‌دیده و یا مشاورین جندر و کارمندان اناث بخش بررسی نیازمندیها برای جمع‌آوری اطلاعات از زنان و دختران تحت حالات اضطرار نیز وجود دارد.

اگرچه کمک‌ها به آسیب‌پذیرترین گروه‌ها رسانیده شده است، این کمک‌ها به پیمان‌های زیاد به مردان توزیع گردیده بودند که بر اساس گزارشات این مردان همیشه نیازمندیهای مشخص زنان، اطفال و دیگر اعضای آسیب‌پذیر خانواده مانند افراد مسن و معیوب را بصورت درست نمیدانستند.

سفارشات

• منابع مالی و بشری بیشتر باید برای تقویت نمودن ظرفیت‌ها در عرصه جمع‌آوری، تحلیل، گزارش‌دهی و تفسیر اطلاعات که به تفکیک جنس و سن وجود دارد باید تقویض گردد. این مشتمل بر تضمین نمودن استفاده از میتودولوژی‌های درست برای اهداف درست میباشد.

• پالیسی‌ها در عرصه منابع بشری که فرصت‌ها را برای کارمندان اناث در ادارات بشردوستانه شناسایی و از آن حمایت میکند باید بصورت فعالانه مورد کاوش قرار بگیرند تا تعداد کارمندان اناث که میتوان آنها را برای واکنش‌های اضطراری بسیج ساخت افزایش یابد. این مشتمل بر تمرکز بالای پالیسی‌های میباشد که برای زنان کار نمودن در ساحه را آسان میسازد، بطور مثال استخدام نمودن زوج‌ها و اعضای فامیل و یا تضمین نمودن اینکه پالیسی‌ها برای افراد محرم وجود داشته باشد.

• زنان باید بصورت فعالانه حاصل‌کننده گان کمک‌ها قرار داده شوند نسبت به اینکه کمک‌ها بصورت فوری به مرد‌ها سپرده شود. برای ابراز این نظر، شواهد بیشتر در رابطه به تاثیرات بالقوه مثبت و یا منفی توزیع مستقیم به زنان، بشمول اینکه آیا انتقال مستقیم پول به زنان خشونت‌های مبنی بر جنسیت را کاهش و یا افزایش میدهد و اینکه آنها برای تقویت اقتصادی زنان در فامیل و تصمیم‌گیری در خانواده چقدر مؤثر میباشد، باید جمع‌آوری گردد. ادارات بشردوستانه همچنان باید تضمین نمایند که حملات توزیع کمک‌ها با منابع کافی تنظیم گردیده باشند تا زنان قادر به اشتراک گردند بشمول فراهم نمودن قطارهای جداگانه برای مردان و زنان.

• یک تفاهم بهتر باید میان فعالین بشردوستانه، بخصوص آنانیکه به کار بررسی نیازمندیهای برنامه‌های خشونت مبنی بر جنسیت میپردازند باید وجود داشته باشد. طوری به نظر میرسد که در ساحات کاری توجه بیش از حد به خشونت فزینگی و جنسی معطوف میگردد که این رویکرد از توجه بالای انواع دیگر خشونت مانند ازدواج‌های قبل از وقت، ادواج‌های اجباری و محروم‌سازی زنان از منابع و فرصت‌ها میکاهد.

• آگهی بهتر در رابطه به نقش جندر در فعالیت‌های بشردوستانه نیاز است تا بحث‌ها و فرضیه‌های منفی را بتوان رد نمود. با در نظر داشت این حقیقت که این فرضیه‌ها تا حدی زیاد با اطلاعات فعلی در تضاد قرار دارد، اقتباس رویکرد مبتنی بر شواهد میتواند بخصوص مؤثر تمام شود.